

Nr 97

Av herr **Jonsson** i Mora **m. fl.**, om utsträckt giltighet av det s. k. 67-kortet på statens järnvägar.

(Lika lydande med motion nr 84 i Första kammaren)

Enligt gällande bestämmelser är fr. o. m. 1969 det s. k. 67-kortets giltighet utsträckt till att förutom folkpensionärer omfatta även sådana som åtnjuter ålderspension med förtida uttag, förtidspension, sjukbidrag, invaliditetsersättning och hustrutillägg. Denna utvidgade rabattgivning, som riksdagen fattade beslut om 1968 enligt förslag i proposition nr 155, beräknades komma att gälla för omkirng 275 000 personer och skulle senare föranleda en särskild ersättning till SJ. I årets statsverksproposition är denna ersättning av departementschefen beräknad till 1,2 miljoner kronor.

Som framhölls i bl. a. motionerna I: 620 och II: 697 till 1969 års riksdag saknades i denna uppräkningsgrupp en annan grupp, som också innefattas i lagen om allmän försäkring, nämligen änkepensionärerna. Pensionsförsäkringskommittén uppger i sitt betänkande SOU 1968: 21 änkepensionärernas huvudfall till 63 484 och övergångsänkorna till 29 577.

Änkepensionärerna är således ställda utanför förmånen att kunna utnyttja 67-kortets rabattmöjlighet under det att andra personer i liknande ställning fått rabattmöjlighet, även den som åtnjuter den vanligtvis tillfälliga rätten till sjukbidrag.

Innehavaren av änkepension kommer på detta sätt i ett sämre läge än andra. Det gäller kanske i högsta grad de s. k. övergångsänkorna, nämligen de som blev änkor före 1/7 1960 och som därigenom har en behovsprövad änkepension, mången gång lägre än den som blivit änka efter denna tidpunkt.

I statskottets utlåtande nr 9 vid 1969 års riksdag har utskottet anfört vid behandlingen av bl. a. de tidigare omnämnda motionerna, vari föreslagits att även änkepensionärerna skulle erhålla denna rabattmöjlighet, att »utskottet vid sin prövning av denna fråga och med hänsyn inte minst till de svåra gränsdragningsproblem som därvid skulle uppkomma inte funnit sig kunna förorda en sådan utvidgning».

Med gränsdragningsproblem åsyftar tydligen utskottet det förhållandet att en del blir änkor vid relativt unga år, vilket inte skulle vara motiv för en folkpensionärsrabatt.

Det kan gentemot detta påpekas att en avgränsning skulle kunna göras

på så sätt, att de änkor som fyllt 60 år och åtnjuter änkepension skulle kunna ges denna förmån. Det är ju också en gräns, som normalt medger rätt till hustrutillägg, då mannen är folkpensionär och som då ger möjlighet för båda makarna att resa på 67-kortet.

Skulle detta hustrutillägg bortfalla genom makens frånfälle och förvandlas till sedvanlig änkepension, förloras också rätten till folkpensionärsrabatt intill dess vederbörande uppnår 67 års ålder.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa att åtgärder vidtages så att även änkepensionärer enligt lagen om allmän försäkring, i första hand de som uppnått 60 års ålder, inneslutes i den utvidgning av 67-kortets giltighet för rabatt å resor, som riksdagen beslutat efter hemställan i proposition nr 155 vid 1968 års riksdag.

Stockholm den 15 januari 1970

Anders Jonsson (fp)

i Mora

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården

Olle Westberg (fp)

i Ljusdal

Arvid Nilsson (fp)

i Lönsboda

Karl-Erik Eriksson (fp)

i Arvika